

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/80/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019205174
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0019205174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: INŽINIERING PLUS s.r.o., so sídlom Majerovce 120, 094 09 Majerovce, právne zastúpeného JUDr. Janou Bajúžikovou, advokátkou so sídlom v Michalovciach, Štefánikova 8, proti žalovanému: O. Y. Z. „.“, so sídlom v T., V. XX, právne zastúpenému JUDr. Danielom Adamčíkom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 3, Veľké Kapušany, o zrušenie vecného bremena, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 20. februára 2020 sp. zn. 26C/18/2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 20. februára 2020 č. k. 26C/18/2019-194.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zo dňa 20. februára 2020 č. k. 26C/18/2019-194 zrušil vecné bremeno zapísané na LV č. XXX, k.ú. Michalovce, Obec: Michalovce, Okres: Michalovce, vzťahujúce sa na parc. č. XXXX/X, zast. plocha a nádvorie vo výmere 29375 m², spočívajúce v povinnosti povinného z vecného bremena INŽINIERING PLUS s.r.o., so sídlom 094 09 Majerovce 120, IČO : 45 986 622, strpieť vstup, prechod a prejazd osobnými a nákladnými vozidlami všetkých typov, vrátane stavebných mechanizmov v prospech oprávneného z vecného bremena O. Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, U. X vystupujúceho pod obchodným menom O. Y. Z. „AGAL“ , IČO: 35559489, so sídlom Hollého 60, Michalovce, V-4409/2017, ČZ-2691/17 (výrok I.). Zároveň žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia vecného bremena s odôvodnením, že dňa 12.12.2017 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o zriadení vecného bremena podľa ust. § 151n zák. č. 40/1964 Zb. v platnom znení - Občiansky zákonník týkajúce sa parcely register „C“, parcela č. XXXX/X - zastavené plochy a nádvoria, vo výmere 29375 m², evidovanej na LV č. XXX, k. ú. Michalovce, ktoré spočívalo v povinnosti žalobcu strpieť v prospech žalovaného vstup, prechod a prejazd osobnými a nákladnými vozidlami všetkých typov, vrátane stavebných mechanizmov cez uvedenú parcelu. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, a to až do momentu odstránenia stavby vedenej Okresným úradom Michalovce, katastrálnym odborom pre obec Michalovce, zapísanej na LV č. XXX ako sklad bez súpisného čísla, postavený na parcele č. 5098/1 a parcele č. 5098/2, za účelom vybudovania prístupovej cesty. Stavba bola odstránená k 10.3.2018, o čom svedčí potvrdenie firmy STAFER s.r.o. Michalovce. V zmysle článku V. bod 2 predmet zmluvy sa žalovaný zaviazal, že so žalobcom uzavrie do 3 dní odo dňa doručenia výzva na zmluvu o zrušení vecného bremena. Žalobca zaslal žalovanému dňa 17.8.2018

výzvu, ktorú si prevzal 17.8.2018. Opakovaná výzva bola doručovaná 8.7.2019 s lehotou plnenia do 31.7.2019, avšak bezvýsledne.

3. Právne vec posúdil podľa § 151n ods. 1, § 151 o ods. 1, 2, § 151p ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

4. Konštatoval, že predmetom sporu bolo zrušenie vecného bremena zriadeného na základe zmluvy o zriadení vecného bremena uzatvorenej medzi stranami sporu na dobu určitú, a to až do doby odstránenia stavby vedenej na Okresnom úrade Michalovce, katastrálny odbor, pre obec Michalovce, kat. úz. Michalovce, zapísanej na LV č. XXX ako sklad bez súpisného čísla postavený na parcele č. 5098/1 a parcele č. 5098/2 za účelom vybudovania prístupovej cesty. V zmysle čestného prehlásenia na č. I. 19 považoval za zrejmé, že predmetná stavba, ktorá bola predmetom vecného bremena, bola ku dňu 9.3.2018 asanovaná. Žalovaný vo svojich vyjadreniach trval na skutočnosti, že jemu predmetná stavba bráni v uplatňovaní jeho práv. Súd bol toho názoru, že predmet vecného bremena odpadol dňa 9.3.2018. Skutočnosť, že žalovaný následne nezrealizoval úkony smerujúce k dostavbe prístupovej cesty však nie je predmetom tohto sporu. Zo zmluvy jasne vyplýva, že momentom odstránenia stavby, špecifikovanej vyššie, dochádza k zrušeniu vecného bremena. Navyše žalovaný po podaní žaloby a vytýčení termínu pojednávania už aj sám avizoval mimosúdnu dohodu, v ktorej mal záujem a zrušenie vecného bremena. Teda súd mal za to, že dôvody trvania vecného bremena pominuli.

5. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie zároveň vysvetlil prečo vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 20.2.2020 za prítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, ale bez prítomnosti žalovaného. Citujúc ust. § 157 ods. 1 CSP poukázal na to, že právny zástupca žalovaného doručil súdu žiadosť o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a zároveň žiadosť o odročenie pojednávania v deň pojednávania. Vo svojom podaní uviedol, že jeho klient je odcestovaný v zahraničí, lebo predpokladal, že súd konanie zastaví a on, ako právny zástupca mal neodkladné úkony, preto by nebol schopný zúčastniť sa pojednávania. Vyššie uvedené podanie právneho zástupcu podľa súdu prvej inštancie možno teda obsahom považovať za žiadosť o odročenie z dôvodu kolízie. Právny zástupca (advokát) použil pojem „neodkladné úkony“, ktoré však jasne nešpecifikoval, o aké úkony teda ide. Z judikatúry a odbornej literatúry pritom jasne vyplýva, že súd nemôže akceptovať pri kolízii podanie, v ktorom advokát iba uvádza, že „mám kolíziu“ (v tomto prípade „neodkladné úkony“). Dôvodil, že žiadosť advokáta o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie je úplná a môže reálne viesť k odročeniu pojednávania bez prejedania veci iba vtedy, ak advokát už v žiadosti uvedie: a) kedy sa o kolízii dozvedel, b) čo bráni alternatívnemu riešeniu (substitúcia, vrátane koncipientov), c) aké efektívne opatrenia prijal na zabezpečenie prejedania veci na tomto pojednávaní (najmä, ak má v kancelárii viacero kolegov a koncipientov), d) prečo žiada o odročenie práve tohto pojednávania, a nie pojednávania, ktoré koliduje a pod. Súčasne je potrebné zohľadniť, že záujem advokáta je v sporovom konaní až druhotný. Primárny je záujem na hospodárnom a efektívnom prejedaní veci bez zbytočných prietahov a záujem strany, a to nielen žalujúcej, ale aj žalovanej. Odročenie pojednávania z dôvodov na strane advokáta zabezpečuje náležitý komfort iba jeho osobe, resp. jeho podnikaniu v oblasti poskytovania právnych služieb, neguje však na druhej strane všetky vyššie uvedené princípy a legitímne záujmy a smeruje k vyvolaniu zbytočných súdnych prietahov. Z tohto dôvodu by mali byť dôvody na strane advokáta akceptované ako dôležitý dôvod na odročenie pojednávania iba vo výnimočných prípadoch. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1 Obdo 19/2014, ak bol účastník (strana) riadne a včas predvolaný, je iba on sám zodpovedný za to, že si zvolí advokáta včas, a zároveň advokát je sám zodpovedný za to, že prevezme zastúpenie iba v prípade, ak je spôsobilý ho aj reálne poskytnúť na nariadenom pojednávaní. Takéto žiadosti o odročenie nemôže teda súd za žiadnych okolností akceptovať. Teda argumentácia advokáta, že prevzal zastupovanie deň pred pojednávaním a žalovaný sa domnieval, že bude konanie zastavené, nemožno akceptovať. Strana sporu alebo zástupca, ktorí žiadajú o odročenie termínu pojednávania, musia tento dôvod súdu oznámiť tak, aby mohol posúdiť, či sú alebo nie sú naplnené zákonné dôvody na odročenie pojednávania. V žiadosti o odročenie termínu pojednávania je potrebné nielen tvrdiť, že existujú dôvody na odročenie pojednávania, ale je potrebné preukázať aj ich dôvodnosť (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 167/2010). Strana sporu bude musieť preukázať lekárske potvrdením existenciu nepriaznivého zdravotného stavu, advokát strany bude musieť tiež preukázať, že od neho nemožno spravodlivo žiadať, aby sa nechal v konaní zastúpiť iným advokátom a pod.

6. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP s tým, že priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %) nakoľko žalobca mal v konaní plný úspech. Následne o výške náhrady trov konania v jej peňažnom vyjadrení bude rozhodnuté po právoplatnosti predmetného rozhodnutia samostatným uznesením vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

7. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu o zrušenie vecného bremena zamietá a prizná žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. Odvolateľ má za to, že súd prvej inštancie rozhodol na základe neúplných dôkazov a klamlivých tvrdení žalobcu, pričom zdôraznil, že súd prvej inštancie ani žalobca sa nepozastavili nad tým, že kúpna zmluva zo dňa 14.12.2017 deklaruje, že plechový sklad na parc. č. XXXX/XX kat. úz. Michalovce nie je prevodom vlastníckeho práva v jeho prospech a teda žalobca zavádza, keď tvrdí, že tento sklad je v jeho vlastníctve. Súd toto klamlivé tvrdenie žalobcu nijak nevyhodnotil. Iba konštatoval, že mu táto stavba bráni v uplatňovaní jeho práv (bod 11. rozsudku). Žalobca tento plechový sklad, ktorý je v jeho vlastníctve ponechal na parcele žalovaného č. 5124/24, ktorú odkúpil a osadil a zamkol železnú bránu, v dôsledku čoho sa žalovaný nemohol dostať do svojich skladových priestorov. Ďalej poukázal na to, že odkúpil parc. č. 5098/2 ako novovytvorenú o výmere 47 m², do ktorej výmery zasahovala stavba, ktorú mal žalobca zbúrať podľa zmluvy o zriadení vecného bremena. Žalobca ju síce zbúral, ale podal proti žalovanému trestné oznámenie. Ďalej dôvodil, že žalobca pri búraní objektov podľa zmluvy o zriadení vecného bremena poškodil jeho prístupovú cestu. Namietal teda, že pred zrušením práva vecného bremena sa nemohol dostať do svojej prevádzky, v dôsledku konania žalovaného, ktorý mu zahatal cestu po jeho parc. č. 5124/1 plotom a ohradou, nezbúral plechový sklad a zároveň mu neumožnil odrezáť plot 6 m, ktorý odkúpil. Súd sa týmito skutočnosťami nezaoberal, rovnako ani tým, že žalobca žiadnym listinným dôkazom nepreukázal, že si započítal žalovaného pohľadávku za okná, ktoré vyrobil s pohľadávkou za plechový sklad.

9. Žalovaný dôvodil, že vecné bremeno malo slúžiť do času pokiaľ bude mať voľnú vlastnú prístupovú cestu, ktorú žalobca neuvolnil. Preto jeho povinnosťou bolo strpieť právo vecného bremena prechodu cez jeho pozemok na pozemok žalovaného a prejavom vôle žalovaného pri tejto dohode bolo, že odstúpi od zmluvy o zriadení vecného bremena až keď mu žalobca úplne uvoľní jeho vlastnú prístupovú cestu. To sa ale nestalo, lebo prekážky, ktoré žalobca vytvoril, žalovaný odstraňoval postupne a poslednú prekážku - plechový sklad odstránil 11.2.2020 (napriek tomu, že túto povinnosť mal žalobca, ktorý bol povinný plechový sklad odstrániť do konca augusta 2019). Napokon odvolateľ poukázal na to, že sa snažil o mimosúdnu dohodu, keď vypracoval návrh dohody dňa 6.2.2020 a druhý návrh dohody dňa 11.2.2020. V prvom návrhu uviedol príčiny prečo nemá žalobca nárok na náhradu trov konania a v druhom návrhu iba bez odôvodnenia trval na tom, že na trovy nemá nikto nárok. Podľa odvolateľa žalobca sám z vlastnej viny spôsobil meškание s uzatvorením dohody o zrušení práva vecného bremena, pretože spôsobil prekážky, ktorých odstránenie nechal na žalovanom, ktorý mohol pristúpiť k uzatvoreniu dohody o zrušení práva vecného bremena až keď odstránil železnú ohradu 6 m po skončení vyšetrovania na polícii a priestupkového konania na OÚ Michalovce a po odstránení plechového skladu dňa 11.2.2020.

10. Vyčítal súdu prvej inštancie poukaz na hospodárnosť konania, zdôrazniac, že konanie má byť nielen hospodárne a rýchle, ale aj spravodlivé. Na to je potrebné, aby bol dostatočne zistený skutkový stav a vyhodnotenú všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti aj jednotlivo. Dôvodom, pre ktorým ospravedlnil jeho právny zástupca neúčast' na pojednávaní, boli problémy v rodine, a to zdravotný stav najbližšieho príbuzného, ktorú skutočnosť advokát nechcel rozpisovať v ospravedlnení. Namietal, že súd nebral zreteľ na telefonát realizovaný deň pred pojednávaním, keď volajúca osoba sa predstavila ako JUDr. Adamčík, od ktorej však súd nevezal informácie, pretože v spise sa nenachádzalo plnomocenstvo pre túto osobu. Dôvodil, že právny zástupca je zapísaný v Slovenskej advokátskej komore a na webovej stránke má uvedený svoj mobil aj pevnú linku. Na súd telefonoval z mobilu cez ústredňu Okresného súdu Michalovce, kde ho poznajú, keďže minimálne 40 rokov zastupuje klientov. Preto podľa neho stačilo urobiť úradný záznam o ospravedlnení a overiť mobilné číslo cez asistentku sudcu na webovej stránke Slovenskej advokátskej komory (totiž advokát svoj mobil nepožičiava cudzím osobám). Napokon namietal, že až po pojednávaní dňa 21.2.2020 súd žalovanému doručil dve podania právnej zástupkyne

žalobcu (vyjadrenie z 11.2.2020 s návrhom dohody žalobcu a vyjadrenie žalobcu zo dňa 18.2.2020 k vyjadreniu žalovaného zo dňa 10.2.2020).

11. Odvolateľ ďalej poukázal na to, že žalovaný (žalobca?) neustále spôsobil aj škodu na výrobe, a to prestojom na výrobe, keď mu odpojil energie, zároveň mu vznikli náklady na oplotenie a vykopanie kanalizácie - vodovodnej prípojky. Na túto škodu poukázal majúc za to, že podľa neho žalobca bez práce chce ťažiť cez špekulatívne a vymyslené nároky z odpredaja nehnuteľností. Nárok ktorý je predmetom žaloby považuje za zbytočnosť, keďže podpísal dohodu o zrušení práva vecného bremena, avšak konateľ žalobcu podľa neho chce získať ďalšie trovy bezdôvodne.

12. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril písomne tak, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a žiada ho ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že čas trvania vecného bremena, ktorého zrušenie je predmetom konania, bol zmluvne dohodnutý na dobu určitú a to až do doby odstránenia stavby vedenej Okresným úradom Michalovce Katastrálnym odborom pre obec Michalovce zapísanej na LV č. XXX ako sklad bez súpisného čísla postavený na parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X za účelom vybudovania prístupovej cesty. Uvedená stavba na parc. č. XXXX/X a č. XXXX/X bola odstránená k 10.3.2018 (o čom žalobca predložil dôkaz - potvrdenie firmy STAFER s.r.o. Michalovce) v dôsledku čoho došlo k zrušeniu vecného bremena. K tvrdeniam žalovaného o vlastníctve plechového skladu zdôraznil žalobca, že predmetom konania je zrušenie vecného bremena a nie určenie vlastníckeho práva k hnuťelnej veci. Podobne merita veci sa netýkajú ani ďalšie tvrdenia žalovaného ohľadne vlastníctva plota poškodenia prístupovej cesty, riešenia trestného oznámenia na polícii a následne v priestupkovom konaní. Pre zrušenie vecného bremena boli zmluvnými stranami jasne definované zmluvné podmienky, ktoré podľa názoru žalobcu boli splnené a preukázané, a preto súd rozhodol v zmysle objektívneho skutkového stavu. Skutočnosť, na ktoré poukazuje žalovaný (6m plot, poškodenie cesty, neodstránenie plechového skladu), nie sú zmluvnými dôvodmi pre existenciu trvania vecného bremena. Tvrdenie žalovaného, že vecné bremeno malo slúžiť do času, pokiaľ nebude mať žalovaný voľnú prístupovú cestu považuje žalobca za zavádzajúce, nakoľko trvanie vecného bremena bolo viazané na odstránenie stavby na parcele č. XXXX/X H. Č.. XXXX/X, aby sa pre žalovaného vytvoril priestor na vybudovanie prístupovej cesty. To, že žalovanému vo vybudovaní cesty bránili určité okolnosti, ktoré pred uzavretím zmluvy nepredvídal, nemôže byť na ujmu žalobcu (žalovaný voči zmluvným dojednaniám nemal pripomienky a zmluvu dobrovoľne podpísal). Len pre úplnosť žalobca doplnil, že plechový sklad, na ktorý žalovaný poukazuje (ktorý mu mal brániť v prístupovej ceste) využíval žalovaný na uskladňovanie svojich výrobkov. Samotným odstránením stavby odpadol dôvod trvania vecného bremena a nebolo potrebné uzatvárať dohodu o jeho zrušení, avšak v zmluve bolo „nešťastne“ formulované a podmienené zrušenie vecného bremena uzatvorením zmluvy o zrušení vecného bremena, čo bolo na úkor žalobcu, nie žalovaného. Sám žalovaný svojím vyjadrením o poškodenej ceste pri búraní skladu priznal, že sklad bol odstránený, čo vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 6 Co/285/2019 (o zrušení neodkladného opatrenia vydaného súdom prvej inštancie na návrh žalovaného). K podpisu návrhu dohody o zrušení vecného bremena vypracovaného žalovaným nedošlo, nakoľko žalobca nesúhlasil s formuláciou tejto dohody a neakceptoval jeho vyjadrenia, ktorými žalovaný zneužíval jeho dominantné postavenie aktívnej osoby pre zrušenie vecného bremena. Keďže nedošlo k akceptácii návrhu žalovaného žalobcom, jedinou cestou ako dosiahnuť zrušenie vecného bremena bolo podanie návrhu na súd.

13. Podľa žalobcu mal žalovaný dostatok možností, či už písomne alebo osobnou účasťou na pojednávaní konanie a rozhodovanie súdu ovplyvniť, preto neobstojí jeho výhrada, že súd nedostatočne zistil skutkový stav, pričom nie je účelné a hospodárne zaťažovať súd overovaním si telefónneho čísla právneho zástupcu aj s poukazom na to, že telefón mohol ktokoľvek zneužiť. Je povinnosťou právneho zástupcu dostatočne hájiť záujem klienta, ktorý zahrňuje aj riadne ospravedlnenie neprítomnosti na súdnom pojednávaní spôsobom, ktorý vyžaduje zákon. Ani dodatočné vysvetlenie dôvodov neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu (jeho vyšší vek, 40-ročná prax a zdravotné problémy v rodine) nie sú relevantné pre zohľadnenie. Tvrdenia o vzniku škody sa neviažu k meritu veci, pre rozhodnutie nie sú relevantné. Ďalej žalobca poukázal na listinné dôkazy obsiahnuté v spise (kúpna zmluva, geodetická mapa, objednávky, faktúra, uznesenie OR PZ, LV č. XXXX kat. úz. Michalovce, jednostranný zápočet, fotodokumentácia, komunikácia strán sporu, potvrdenie o odstránení plechového skladu), vyjadrenia strán sporu a vyjadril názor, že tvrdenie žalovaného o porušení práva na spravodlivý proces z dôvodu, že prvoinštančný súd nemal všetky dôkazy nie je dôvodné. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. Obdo 19/2014, v zmysle ktorého, ak bol účastník riadne a včas predvolaný, je iba on sám

zodpovedný za to, že si zvolí advokáta včas a zároveň advokát je sám zodpovedný za to, že prevezme zastúpenie iba v prípade, ak je spôsobilý ho aj reálne poskytnúť na nariadenom pojednávaní. Takéto žiadosti o odročenie nemôže súd za žiadnych okolností akceptovať, teda, ak argumentácia, že prevzal zastupovanie deň pred pojednávaním a žalovaný sa domnieval, že bude konanie zastavené, nemožno akceptovať.

14. Strany sporu v odvolacej replike a odvolacej duplike zotrvali na svojich stanoviskách vyjadrených v odvolaní a vo vyjadrení k odvolaniu.

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, g/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

16. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods.1 CSP potvrdil.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21. septembra 2021 o 14.50 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 14.9.2021 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

18. Žalovaný uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods.1 písm. b/, e/, f/, g/ a h/ CSP, t.j. súd prvej inštancie súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (e), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f), zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (g) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

19. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

20. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

21. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán

nevyplnili, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

22. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

23. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je daný, ak zistený stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Uvedený odvolací dôvod nachádza uplatnenie najmä vtedy, ak strany sporu neboli náležitým spôsobom poučené o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

24. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

25. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

26. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

27. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

28. Žalovaný v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

29. Súd svoje úvahy, ako dospel k týmto záverom, podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky odvolacie námietky žalovaného.

30. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

31. Predmetom sporu je zrušenie vecného bremena, ktoré vzniklo na základe zmluvy o zriadení vecného bremena uzatvorenej na dobu určitú, a to až do doby odstránenia stavby vedenej na Okresnom úrade Michalovce, katastrálny odbor, pre obec Michalovce, kat. úz. Michalovce, zapísanej na LV č. XXX ako sklad bez súpisného čísla postavený na parcele č. XXXX/X H. L. Č.. XXXX/X za účelom vybudovanie prístupovej cesty.

32. Predmetom skúmania tak bolo zistenie či nastala skutočnosť určujúca koniec trvania zmluvne zriadeného vecného bremena.

33. Zmluvou o zriadení vecného bremena zo dňa 12.12.2017 bolo zriadené právo vecného bremena v prospech žalobcu s tým, že žalovaný z vecného bremena je povinný strpieť prechod a prejazd cez pozemok žalovaného parc. č. XXXX/X k.ú. Michalovce v celom rozsahu. V zmysle čl. 5 zmluvy o zriadení vecného bremena bol stanovený aj čas trvania vecného bremena a to na určitú dobu až do doby odstránenia stavby vedenej v kat.úz. Michalovce zapísanej na LV č. XXX ako sklad bez súpisného čísla postavený na parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X za účelom vybudovania prístupovej cesty pre žalobcu k príslušným nehnuteľnostiam. Zároveň bolo dohodnuté, že vecné bremeno zanikne dohodou zmluvných strán, uplynutím doby uvedenej v bode 1. tohto článku zmluvy. Oprávnený z vecného bremena sa zaviazal uzavrieť s povinným z vecného bremena zmluvu o zrušení vecného bremena, a to v lehote do 3 (troch) dní od doručenia výzvy zo strany povinného z vecného bremena. Povinný z vecného bremena bol oprávnený zaslať predmetnú výzvu oprávnenému v vecného bremena po odstránení stavby v súlade s bodom 1. tohto článku.

34. Z uvedeného je zrejmé, že pre zrušenie vecného bremena boli zmluvnými stranami jasne definované zmluvné podmienky, ktoré boli splnené, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že stavba, do odstránenia ktorej malo vecné bremeno v zmysle zmluvy trvať, bola ku dňu 9.3.2018 asanovaná.

35. Odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že v zmysle zmluvy o zriadení vecného bremena trvanie vecného bremena a jeho zrušenie bolo viazané na jasne určenú skutočnosť, a to odstránenie stavby vedenej na Okresnom úrade Michalovce, katastrálnym odborom pre obec Michalovce, zapísanej na LV č. XXX ako sklad bez súpisného čísla, postavený na parcele č. XXXX/X a parcele č. XXXX/X. Predloženými listinnými dôkazmi, ale aj z vyjadrením samotného žalovaného, bolo preukázané, že táto stavba bola odstránená (k 10.3.2018), a teda z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že došlo k skutočnosti, na ktorú bol viazaný zánik vecného bremena.

36. S poukazom na obsah zmluvy o zriadení vecného bremena nemožno akceptovať tvrdenie žalobcu, že vecné bremeno malo slúžiť do času pokiaľ budem mať voľnú vlastnú prístupovú cestu, ktorú žalobca neuvolnil. Aj keď je možné, že úmyslom žalovaného pri tejto dohode bolo, že odstúpi od zmluvy o zriadení vecného bremena až keď mu žalobca úplne uvoľní jeho vlastnú prístupovú cestu, takýto úmysel nebol v zmluve vyjadrený. Naopak (tak ako je to vyššie uvedené) v zmluve je zánik vecného bremena jasne a jednoznačne viazaný na odstránenie konkrétnej stavby zapísanej na LV č. XXX ako sklad bez súpisného čísla postavený na parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X.

37. Nedôvodne sa preto žalobca domnieva, že povinnosťou žalovaného bolo strpieť právo vecného bremena prechodu cez jeho pozemok na pozemok žalovaného až do odstránenia poslednej prekážky - plechového skladu dňa 11.2.2020.

38. Vychádzajúc z obsahu zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu ďalšie skutočnosti, na ktoré žalovaný poukazoval, neboli skutočnosťami, od ktorých by záviselo trvanie vecného bremena, resp. zánik vecného bremena, preto nebolo v konaní potrebné tieto skutočnosti vyhodnocovať. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie nepovažuje za relevantné pre rozhodnutie vo veci to, že neboli realizované úkony smerujúce k dostavbe prístupovej cesty (resp. boli realizované až po prekonaní iných prekážok). Rovnako vplyv na rozhodnutie nemali ani ďalšie tvrdenia žalobcu uvádzané v priebehu konania a namietané v odvolaní: že žalobca zavádza, keď tvrdí, že sklad na parcele žalovaného č. XXXX/XX je v jeho vlastníctve, že žalobca tento plechový sklad ponechal na parcele žalovaného č. XXXX/XX, že osadil a zamkol železnú bránu a neodstránil železnú ohradu 6 m. Zo zmluvy jasne vyplýva moment kedy dochádza k zrušeniu vecného bremena, a tým je výlučne iba moment odstránenia stavby špecifikovanej v zmluve.

39. Podstatnou pre rozhodnutie súdu okrem odstránenia stavby bola iba tá skutočnosť, či medzi stranami došlo k uzatvoreniu dohody o zrušení vecného bremena, na ktorú odkazovala zmluva o zriadení vecného bremena, pričom z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že k uzatvoreniu takejto dohody do rozhodnutia súdu nedošlo. K podpisu návrhu dohody o zrušení vecného bremena vypracovaného žalovaným nedošlo, nakoľko žalobca nesúhlasil s formuláciou tejto dohody. Keďže nedošlo k akceptácii návrhu žalovaného žalobcom, jedinou cestou ako dosiahnuť zrušenie vecného bremena bolo podanie návrhu na súd.

40. Vo vzťahu k uvedenému nie je relevantné, že žalovaný doručil súdu dva návrhy na uzatvorenie dohody o zrušení vecného bremena, nakoľko žalobca tieto návrhy neakceptoval, keďže tieto návrhy obsahovali aj vyjadrenia žalovaného, s ktorými sa nestotožňoval. S poukazom na uvedené odvolací súd považuje postup súdu prvej inštancie za vecne správny a nemožno akceptovať tvrdenie odvolateľa, že konanie malo byť zastavené, resp., že malo dôjsť k späťvzatiu žaloby.

41. Odvolací súd má za to, že konanie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu nevykazuje žiadne vady, v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces. Súd v súlade s platným procesným predpisom konal a rozhodol na pojednávaní bez účasti žalovaného (a jeho právneho zástupcu), nakoľko svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil včas a relevantnými skutočnosťami. Odvolací súd sa s týmito závermi plne stotožňuje, ako aj s odôvodnením tohto postupu, ktoré obsahuje preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie. Nemožno akceptovať ani námietku odvolateľa, že súd prvej inštancie mal overovať telefónne číslo právneho zástupcu, ktorý je zapísaný v Slovenskej advokátskej komore, keďže odvolací súd zdôrazňuje, že v čase telefonátu nebolo súdu doručené plnomocenstvo pre tohto advokáta. Telefonát preto nebolo možné akceptovať ako telefonát žalovaného alebo jeho právneho zástupcu. Zároveň dôvody, pre ktoré právny zástupca žalovaného žiadal odročiť pojednávanie (ktoré neboli oznámené včas) nemožno považovať za akceptovateľné, nakoľko ich dostatočným spôsobom nešpecifikoval ani nepreukázal ich existenciu. Napokon odvolací súd zdôrazňuje, že existenciu týchto dôvodov žalovaný a jeho právny zástupca nepreukázali ani v odvolacom konaní.

42. Na základe vyššie uvedených úvah odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

43. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, naopak takéto právo vzniklo úspešnému žalobcovi, preto odvolací súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške týchto trov rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).